

hvem der fra radikal Side havde ment, at deres Partifæller burde have stemt for den nugældende Valglov. Dertil vil jeg sige, at mange radikale Vælgere oppe i min Valgkreds have udtalt, at de ansaa den Lov for et Fremskridt og mente, at det var en Fejl af det radikale Parti, at det ikke havde sluttet sig til de store Fremskridt, som den nugældende Lov indeholder.

For øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem, at det jo er faktisk, at de Radikale stemte mod den nugældende Valgretslov og derved ogsaa stemte imod baade Kvinders og Tyendes Valgret.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg risikerer, at det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) optager det som en Ubehagelighed — det skal det dog ikke være —, men jeg maa sige, at til Trods for, at jeg gjorde mig Ulejlighed for at forklare Sagen, har det ærede Medlem dog ikke forstaaet mig bedre, end at han endnu bundet i den mærkelige Anskuelse, at det radikale Venstre var imod Kvinders og Tyendes Valgret og imod, at man slettede Skellet ved de kommunale Valg.

En anden Ting, som jeg med Fare for at forekomme det ærede Medlem ubehagelig maa sige, er, at det er ikke tilstrækkeligt for mig, at det ærede Medlem siger, at mange Vælgere have sagt noget saadant. Det minder mig for meget om anonyme Artikler, der underskrives „mange Vælgere“, men maaske ikke ere Udtryk for en eneste Vælgers Anskuelse. Jeg synes, man skal være forsigtig med at fremsætte den Slags Paastande, naar man ikke er i Stand til at føre bedre Beviser for dem end det, det ærede Medlem fremførte, at der var mange Vælgere, der havde sagt saadant.

Poul Christensen (J. H. Jensen: Den femte Ordfører!): Ja, der er jo enkelte Medlemmer, deriblandt det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), der undre sig over, at der er saa mange Ordførere indenfor det radikale Parti. Dette er dog

ikke Tilfældet; vi have kun en eneste Ordfører, men det er saadan hos det radikale Parti, at hvert enkelt Medlem har sin fulde Frihed til at tage Ordet, naar han ønsker det. Men de Herrer skulde ikke tale saa meget om den fjerde eller femte Ordfører. Vi have jo oplevet det Særsyn, at man i Finansudvalget har Sjettedelsordførere. De Herrer skulde være forsigtige med at kaste med Sten, naar de bo i et Glashus. Jeg vilde tværtimod sætte overordentlig stor Pris paa, om det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) eller andre af de Herrer tog Ordet netop i dette vigtige Spørgsmaal. Jeg kan ikke anerkende, at det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) har ført noget særlig glimrende Forsvar for de Herrer's Anskuelse. Han kunde saa vist trænge til Undsætning.

Men ogsaa jeg ønsker, før denne Forhandling slutter, at bidrage mit til, at der kan komme Klarhed over disse Forhold. Jeg skal ikke paa noget Punkt være ubehagelig, men bestræbe mig for at være saa behagelig som muligt for derved at fremkalde saa megen Klarhed som muligt.

Den højtærede Minister begyndte med at holde paa Opholdsbestemmelsen, det udtalte han udtrykkeligt. Men straks var der et lille undskyldende Moment: Det var ikke Venstres Skyld, at Opholdsbestemmelsen kom ind i Loven. Det tror jeg, den højtærede Minister tager fejl i. Jeg tror ikke, jeg husker fejl i, at det var den højtærede Ministers egne Fæller indenfor den nuværende Regering, der stillede Forslaget i Udvalget. Naar den højtærede Minister paastaar, at det ikke er Venstres Skyld, at Opholdsbestemmelsen er kommen ind, beder jeg ham udtrykkeligt oplyse, om jeg tager fejl i, at det var de Herrer fra den Side, der stillede Forslaget indenfor Udvalget. Indtil videre gaar jeg ud fra, at det er de Herrer's egen Skyld, at Opholdsbestemmelsen er kommen ind.

Den højtærede Minister sagde senere, at han vidste ikke, om Opholdsbestemmelsen var et Fremskridt. Saa ved han formodentlig heller ikke, om den er et Tilbageskridt. Den højtærede Minister var, synes det mig, i allerhøjeste Grad usikker paa dette Punkt. Han holder paa Opholdsbestemmelsen, men han ved ikke, om det er et Fremskridt. Og han mener, det